

ANUL 7.
No 3.

VLAȘTARUL

VLASTARUL

REVISTA LICEULUI „SPIRU HĂRET”

APARE ODATA PE LUNA

COMITETUL DE ELEVI:

CONȘTIȚORȚEAN: C. SPERU, BARBU DAVID TH. BALĂȘESCU, MIRAI CIOC, MIRCEA BUESCU

Sub conducerea d-lui profesor GEORGE MARINESCU

Redacția și Administrația: Liceul „Spiru Hăret” Str. Italiană 31— București

ABONAMENTE: PE UN AN 100 LEI
ACEST NUMAR 15 LEI

ANUL VII, No 3

1933

SUMARUL

1. Spiru Hăret	de prof. Marinescu	14. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	15. Barbu David
2. Drepturile libere la Spiru Hăret	de aut. de redacție	15. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	16. Barbu David
3. Igiena școlară	de O. sta. Gelcau	16. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	17. Barbu David
4. Iarna (vereni)	de aut. de redacție	17. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	18. Barbu David
5. Mes. Crăița (..)	de aut. de redacție	18. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	19. Barbu David
6. Soseci (..)	de aut. de redacție	19. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	20. Barbu David
7. Povestea frâzei începute și încheiate	de P. Marin	20. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	21. Barbu David
8. Crăciunul	de T. D. Vișor	21. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	22. Barbu David
9. Femeile	de A. Alina	22. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	23. Barbu David
10. Sufletul lui Einstein	de Barbu David	23. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	24. Barbu David
11. Sărutul din...	de E. L. V. A.	24. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	25. Barbu David
12. De ce nu se acceptă...	de Doana	25. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	26. Barbu David
13. Aniversarea...	de Lazaroșcu VII A	26. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	27. Barbu David
14. Aniversarea...	de T. D. Vișor	27. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	28. Barbu David
15. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	28. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	29. Barbu David
16. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	29. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	30. Barbu David
17. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	30. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	31. Barbu David
18. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	31. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	32. Barbu David
19. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	32. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	33. Barbu David
20. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	33. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	34. Barbu David
21. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	34. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	35. Barbu David
22. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	35. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	36. Barbu David
23. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	36. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	37. Barbu David
24. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	37. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	38. Barbu David
25. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	38. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	39. Barbu David
26. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	39. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	40. Barbu David
27. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	40. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	41. Barbu David
28. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	41. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	42. Barbu David
29. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	42. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	43. Barbu David
30. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	43. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	44. Barbu David
31. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	44. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	45. Barbu David
32. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	45. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	46. Barbu David
33. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	46. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	47. Barbu David
34. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	47. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	48. Barbu David
35. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	48. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	49. Barbu David
36. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	49. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	50. Barbu David
37. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	50. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	51. Barbu David
38. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	51. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	52. Barbu David
39. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	52. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	53. Barbu David
40. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	53. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	54. Barbu David
41. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	54. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	55. Barbu David
42. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	55. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	56. Barbu David
43. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	56. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	57. Barbu David
44. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	57. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	58. Barbu David
45. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	58. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	59. Barbu David
46. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	59. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	60. Barbu David
47. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	60. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	61. Barbu David
48. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	61. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	62. Barbu David
49. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	62. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	63. Barbu David
50. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	63. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	64. Barbu David
51. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	64. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	65. Barbu David
52. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	65. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	66. Barbu David
53. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	66. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	67. Barbu David
54. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	67. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	68. Barbu David
55. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	68. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	69. Barbu David
56. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	69. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	70. Barbu David
57. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	70. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	71. Barbu David
58. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	71. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	72. Barbu David
59. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	72. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	73. Barbu David
60. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	73. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	74. Barbu David
61. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	74. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	75. Barbu David
62. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	75. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	76. Barbu David
63. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	76. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	77. Barbu David
64. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	77. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	78. Barbu David
65. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	78. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	79. Barbu David
66. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	79. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	80. Barbu David
67. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	80. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	81. Barbu David
68. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	81. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	82. Barbu David
69. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	82. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	83. Barbu David
70. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	83. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	84. Barbu David
71. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	84. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	85. Barbu David
72. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	85. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	86. Barbu David
73. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	86. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	87. Barbu David
74. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	87. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	88. Barbu David
75. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	88. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	89. Barbu David
76. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	89. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	90. Barbu David
77. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	90. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	91. Barbu David
78. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	91. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	92. Barbu David
79. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	92. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	93. Barbu David
80. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	93. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	94. Barbu David
81. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	94. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	95. Barbu David
82. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	95. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	96. Barbu David
83. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	96. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	97. Barbu David
84. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	97. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	98. Barbu David
85. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	98. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	99. Barbu David
86. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	99. Cenzura școlii	de prof. Marinescu	100. Barbu David

ANUL 7.
No 3.

VLASTARUL

VLASTARUL

REVISTA LICEULUI SPIRU HARET

APARE ODATA PE LUNA

COMITETUL DE ELEMI

CONNY ENRICEANU, C. SPIRU, MARBU DAVID, IUL. BALĂSESCU, MIRAI GOC, MIHAILA BUZSCU

Sub conducerea lui profesor GEORGE MARINESCU

Redacția și Administrația: Liceul „Spiru Haret” Str. Italiene 31— București

ABONAMENTE: PE UN AN 100 LEI

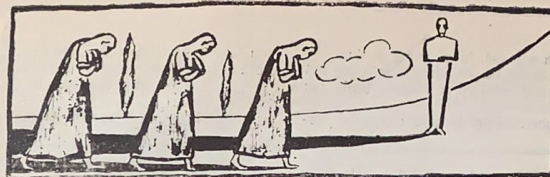
ACEST NUMAR 15 LEI

ANUL VII. No. 3

1930

SUMARUL

1. Spiru Haret	de prof. Gh. Ionescu	16. Societatea Ocolului	prof. Mădăricea	Marbu David
2. Le erede libere la Spiru Haret	de subdirector Popescu	17. Proclamația	de Ștefan	„Păzina”
3. Igiena Școlară	de D. etor Galanov	18. Cuvântul	Plăduș	„Trei porțite și un cântec”
4. Iarum (revizuit)	Manzescu	19. Revizuirea	Resistelor	Gândirea
5. Măș Cețanin (..)	Serbănescu	20. Arhivele	Oltanței	Var. scriitorilor și Scriitorilor
6. Sonet (..)	P. Mixail	21. Cronica	„Ogărelor”	Trămb. Popescu
7. Poveste fără început și fără sfârșit	T. D. Vilor	22. Cronica	Sportivă	Carpa
8. Crâmpene	A. Netzer	23. Viața școlară	Chibrită	„(C. 193)
9. Făcșor	Berbu David	24. Scriitorii	Revoluții	21. Pașina
10. Sufletul lui Tălmășca	Fehi L. V. A.	25. Omnia și conștientia		
11. Elieșul din A	Desian			
12. Un zeu de recepție cu conștientie redusă	Lazarevici			
13. Anatomia la noi veștii	Mihail Goc			

IN MEMORIA LUI SPIRU HARET

În fiecare an în luna Decembrie, profesorii și elevii liceului Spiru Haret sărbătorim patronul liceului și ne ridicăm sufețele pioase spre viața de dincolo unde sălășuiește fostul ministru de Instrucție publică, al cărui nume îl poartă școala noastră cu cinste.

La 17 Decembrie acum 18 ani muria marele Haret I plâns de prieteni și respectat de adversari.

În sufletul lui se împletise în modul cel mai fericit două mari daruri care ri-

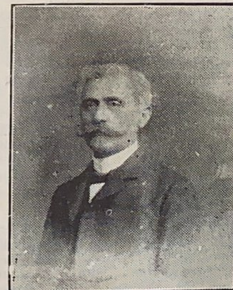
Din timp ce subalternii săi se îndoaiau sub povara administrativă a unui organism așa de complicat cum e școala el le răspundea senin, dând exemplu cu munca personală ce nu cunoștea răgaz:

„Dacă ar fi ușor ce merit ați avea!”.

Avea și vreme să scrie cărți științifice și să fie profesor la Universitate cum rari au fost ca cunoștințe și punctualitate în exercitarea misiunii pe care o consideră de o esență superioară tuturor celorlalte. Așa se și explică grija pe care a avut-o de corpul didactic, căutând să-l ridice cât mai sus în ierarhia socială.

L-am văzut pe Spiru Haret de mulți ori când eram în liceu. Asista regulat la serbarea patronului. Parcă îl am înaintea ochilor. Era cărunt din vreme și cu o față severă, urmărind mereu un șir de gânduri ce-i frământau mintea, vorbea respicat și nu părea serbarea până la sfârșit.

Îl se îmblânziu ochii se veri când mângâia un copil cari recitase frumos poezii și surădea părintește când cuprindea într-o privire

Spiru Haret

de b'nevoitoare corpul profesoral.

La Ateneu când împărția premii, razele soarelui îi luminau fantastic părul argintiu. Surădea părintește când încununa sau dădea cărți elevilor premiați la Ti-

Viitorul unui popor se face numai prin școală.

Școala trebuie pusă mai întâi în serviciul clasei țărănești pentru luminarea ei.

nerimea română, la gimnastică etc.
Cu asemenea oameni dintr'o bucată
severi mai întâi cu ei înșiși, țările fac
progrese mari.
In încercarea prosternare cu gândul me-

reu la superioritatea lui moartă sa-i re-
petăm și anul acesta bătrâneasca vorba:
„Fie-i țărâna ușoară!”

Profesor George Marinescu

In orele libere la „Spiru Haret“

In anul școlar 1929—1930, prin intere-
sul pe care Comitetul Școlar al liceului
l-a acordat activității culturale, s'a dat
un avânt deosebit lucrărilor de acest gen
prin: șezători culturale pe clase, organi-
zare de cor religios și fanfara, societate
de educație fizică „Flacăra Spiru Haret”,
participare la concursuri sportive și ser-
bări școlare.

I. Șezători

In acest an școlar au fost în total 40
de șezători, cari s'au început la 4 Decem-
brie și au continuat până la finele anului.

Începând din Decembrie când au fost
4 șezători; au continuat dela 8 Ianuarie
până la 12 Aprilie și au fost 21 și dela
1—30 Maiu 15, cari repartizate pe clase
au fost: 28 la clasele 1—3 și 12 la cursul
superior 4—7.

Numărul mic la cursul superior se ex-
plica prin faptul că elevii clasei a 7-a, în
vedere examenului de bacalaureat nu au
participat la dezvoltarea activității cultu-
rale, având a urma cursuri pregătitoare.

La șezători elevii au luat parte prin
scurte comunicări orale, rostite asupra
unui subiect cu caracter științific sau lite-
rar, ales cu asentimentul D-ului diriginte
al clasei sau al pedagogului de clasă, prin
descrierea unui excursii sau localități vă-
zute de interes general.

Alți elevii participau prin rostire de poe-
zii bine ațese, fabule, anecdotă; lecturi:
Bucăți muzicale instrumentale: vioară,
piano, orchestră (ansamblu) au complectat
programele.

La unele șezători, chiar desemnuri fa-

cute de elevi pe tablă, simple și în culori,
reprezentând pe sarge române văzute, de-
obicei din munții Carpați; cum și fru-
moase afișe de anunțare.

Numărul elevilor cari au contribuit cu
subiecte dezvoltate sub forma de comu-
nicări au fost: 59, la una din șezători și
D-ului profesor G. Marinescu, a dezvoltat
conferința cu subiectul: „Impresiuni din
Italia” (10 Maiu).

In total au participat cu contribuția lor
la toate șezătorile 447 elevi prin lucră-
rile de program: comunicări—conferințe;
poezii recitate, muzica corala și instru-
mentală, proiecțiuni cinematografice.

Dintre elevii s'au distins următorii: prin
sărghița ce puneau în a desvolta pro-
gramul, cât și pentru bine studiatele comu-
nicări ce au făcut în ședințele socie-
tății culturale:

Clasa 1-a A, Florian Gheorghe cu sub-
iectele: Viața lui Franklin și pe frontal
de vest; Oancea Nicolae din clasa 1-a
B, prin comunicarea Vasile Alecsandri;
Clasa 2-a B Moscuna Octav cu un număr
mare de disertații: Amundsen la Polul
Sud, viermii de matase, Electricitatea at-
mosferică, ș. a. a știut să deștepte intere-
sul colegilor săi pentru amănuntul dat
și sa fie ascultat cu atenția încordată;
iar din clasa 2-a A elevul Iotzu I. cu
două conferințe o excursie la Curtea de
Argeș și America și Americanii. I a Curtea
de Argeș ne-a dat dovada că poate comu-
nica și altora impresiile și observațiile
culese.

Clasa III-a A elevul Brătescu Gh.; în
clasa III-a B însă, în mod deosebit Moisi
Gh. cu: Insule flotante, en proiecțiuni și a-

In clasa V-a Acikgheozian cu Venefia,
Lalescu Tr. Nic, conferința Sadoveanu;
în clasa VI-a A elevul Erbiceanu a des-
voltat observațiuni asupra a2 excursiuni:
Moreni și Barșov-Câmpina.

La muzica instrumentală s'au distins
elevii: Cofler Harry, Samft Silviu, Sece-
lenu Ovidiu clasa I-a (vioară); Vasilescu
Popescu C-tin clasa II-a B piano, din clasa
III a A Bischof piano; clasa IV-a elevii
Adania și Alexandrescu I. (piano și vioa-
ra); o notă deosebită elevul vasilescu Gh.
din clasa V a și Kohn clasa VI-a A la
piano și Beldie Al. la vioară.

Muzica instrumentală prin bucățile clasi-
ce executate — sonate ale diferiților clasi-
cizatori clasici — au arătat cunoașterea
temeinică și întrebunțarea cu distinație
a timpului liber.

Societatea de educație-fizică și fanfară

au pregătit elevii în a participa cu succes
la manifestațiile generale cum a fost
concursul sportiv organizat în Maiu 1930
de O. N. E. F.; iar modul de prezență al
elevilor a arătat succesul deplin, pe lângă
folosul educativ în școală.

Cinematograful și proiecțiuni — In timpul
anului s'a folosit luneta de proiectuni a
liceului; iar elevii cari posedau aparate
mai mici le-au adus de acasă, imbogașind
și ușurând explicațiunile date prin con-
ferințe. S'au distins elevii: Vasilescu-Po-
pescu Constantin clasa II-a B; Sculy
I gotheti Andrei clasa III-a B.

Datele complete sunt cuprinse în regi-
strul de înscriere al programelor șezători-
lor.

Sub-Director
Petre S. Popescu

Igiena Școlară

de Dr. GALIMIR.

Noua lege a învățământului secundar a D-ului
C. Angelescu, fost ministru al Instrucțiunii, îm-
plinește o lucrare foarte mare, înlințând servi-
ciul medical al liceelor.

Această lege cuprinde o serie de articole pri-
vitoare la controlul și paza sănătății elevilor.

Până atunci și aceasta nu spre lauda con-
ducătorilor învățământului, controlul sanitar se fă-
cea (sau mai bine zis nu se făcea) de către me-
dicul comunal în circumscripția căreia cădea liceul.
Se întâmpla adesea ca (în anii fără epidemii)
elevii să nu fie văzuți de vreun medic în
tot cursul anului.

Vechea zicătoare latinescă „Mens sana in
corpore sano” trebuie să fie mereu prezentă în
mintea acelor cărora le este încredințată cultura
și educația tineretului școlar.

Actuala lege prevede examinarea elevilor la
înscrierea în liceu și-și poate închipui fiecare
marile avantajii de ordin sanitar pentru elev și
colagii săi.

Fiecare liceu are un medic numit de minister

cu obligațiunea de a vizita școala zilnic, a exa-
mina individual pe elevii o dată pe lună cel
puțin, a ține conferințe medico-sociale în clasa
A supraveghea localul din punct de vedere sa-
nitar și a lua toate măsurile ce va crede de cu-
vință pentru a preveni boalele contagioase.

Rezultatul s'a și văzut, căci în ultimii ani de
când bănuie epidemia de scarlatina, nu s'a re-
curs la măsura extremă de a închide școala, ca-
zurile sporadic fiind în afară de școală.

Liceul Spiru Haret a fost cel dintâiu care în
anul 1919, a numit un medic propriu, de către
comitetul școlar prezidat de delințul general
Tell.

De atunci toate comitetele școlare și direc-
ții ce s'au perindat, au dat o deosebită im-
portanță serviciului medical al acestui liceu.

Liceul Spiru Haret are un cabinet medical
amenajat cu tot ce e necesar pentru examenul
medical și instrumente și medicamente de ur-
gență.

Dr. GALIMIR

I A R N A

Deslipindu-se din nori,
Au pornit-o călători,
Fluturași mici de zăpadă,
Scoborând în jos grămadă.

Pe câmpii când au ajuns,
Straturi, straturi s'au depus,
Și cu voinicese avânt,
Albesc totul pe pământ.

Peste apele curate.
A'nceput să se arate,
Sloiurile mici de ghiță.
Insoțiți de frig și ceață.

Marinescu. Gheorghe.

III B.

MOȘ CRACIUN.

Cu mii de fulgișori în vânt
Se-asternă iarna pe pământ
Când așteptăm pe-al nostru bun
Și mult doritul Moș-Craciun.

Prin viscol mare și prin ger
El se coboară chiar din cer
Și gheboșat cum e, nu-i pasă
De viscolul care se lasă.

El ne aduce bucuros
Un brad măreț, uu brad frumos
Ce poartă 'n fiecare cracă
Bomboane dulci și ciocolată.

Din văzduhul mohorât,
Ciorile au coborât,
Și cu e-on-ânintul lor,
Bagă spaima 'n călător.

Codrii verzi de pân' acum,
Și-au pierdut frunza pe drum
Iar acum trist se lovesc.
Timpul bun par' că-l jelesc.

Ștefănescu D. Aurel

Cl. II B

SONET

Afi auzit vătrea zbuciumată.
Din nopțile noroase, fără lună,
Când într'un joc haotic se împreună,
Și vânt și mare furia de-și arată?

Uitarea, vântul fin când o să-și pună
Pe amintiri, cu mâna i fermecată
O scoică o să vă-aducă-aminte'ndată,
De-acea cântare tristă și nebulă..

În ea răsună plânsul de genune.
Și-un lucru mic cu tainica sa gură
Măestru, poate-atâtea a vi le spune

Dar crud-adezea el uitării fură
Vreo amintire ce'ntrecut apune,
Și stinsei patimi îi redă căldură

Petre Maxim

Poveste fără început și fără sfârșit,

Tie F. M. . . . .

Mărturisire Dela începuturile mele, cred în
ființa Celuia ce stăpânește ființa și neființa: Anj
dealungul L-am așteptat să coboare în spațiul
îngust al conștiinței mele, chinuită veșnic de taine
a căror deslegare trecea peste slabele puteri ale
spiritelor îngrădite de carne. Nu vă mirați! Încă
din copilărie, m'am deprins să înfrunt nemăr-
ginitul La o vârstă, când semenii mei înălțau
clăbucii, sau făceau turte de pământ, sălbatic și
răslat, eu mă credeam un fruct rupt din ceruri.

Niciodată, n'am cunoscut prăpastia ce omoară
gândirea și avuturile celorlalți muritori Și dacă
credincios originei, trupul s'a târât în țărână,
sulțelul, sulțelul meu, nu s'a odihnit decât rare
ori pe pamânt. Iată de ce năzuința mea, nu era
decât rodul celui mai campănie din porniri.....
. . . . . Să vad pe Dumnezeu și să I vorbesc....
. . . . . și, într'o vijelioasă noapte de iarnă peste
trupul cu patimi moarte, peste sulțelul ros de
nepătrunsul necunoscutului, besna fu brăzdată
de raze neobișnuite ochiului omenesc, care co-
borau din nimbul ce înconjurau făptura întreagă
a Celui peste tot mai tare.

Speriat căzui cu lafa la pământ ascunzându-m
sub tălpile Cerescului Zămislilor, sulțelul meu de
fiu al păcatului, inima mea de urmaș a lui Cain,
corpul meu de sclav al pătimilor . . . . . Și'n
locul trăsnetului pe care-l așteptam cu sularrea
oprită, o forță ce coboară din puterea nesfârși-
tului, mă ridică și ochii mei se întâlniră cu ce
ai Atotputernicului.

Senin, ca cerul, cărunt, ca lumina zilei și toțus
tânăr ca, vremea, Milostivul desprins din nevazut,
mi-se iulăfășă, liniștit ca și veșnicia, simplu
și nemuritor, ca și marea sa operă : Natura.

În juru-l, nimic din fastul, cu care inchipuirea
bolnavă și lubitoare de pompă a oamenilor, îl
înconjoară.

Creatorul mă privi, o clipă, desgustat de
frică și slugărnicia mea, apoi un cuget că-
tător, păru că-l oprește de a nu mă arunca în
ntunericul din care eșisem.

Abia atunci, când îmi facu sem să mă apropii
îmi amintii cum socotisem eu de vrednic altă dată
prima mea înălțare înaintea Marelui Tot. Hoia-
risem că-l vom privi ca pe un vechiu prieten,
vorbindu-l senin și liniștit, așa, cum grăește pă-
răul, muntelui;

„Vezi, îmi grăi Atotșliitorul — după ce-mi
trecu turburarea -- așa sunt toți oamenii . . . Ei
cred, în Mine doar de frică sau nevoie. Dispar ele
credința încetează. Până și acele semne cu care ei
peceluesc măsura de ascultare și recunoștință
ce-Mi — mai datoresc, sunt iarăși legate de
timp, cauză și efect . . . .

Se ploconesc Mie fără măsură înaintea unei
întâmplări rele, ce poate isorvi pentru cei ne-
orânduși — în mersul rănduit al mașinei Mele
— Natura Mă ameniță sau suduie după ce cad
păcătind față de mecanismul ei fatal.

Când viața li-se scurge neturburată, Eu sunt
o nascocire pentru ei. Omul — să nu te super,
— o spun Eu creatorul lui — e un animal prost
Are aerul de a Mă adormi ca pe un copil --
cu făgăduieli. Făptuiește nelegiuri și-și inchipue
că mă corupe, oferindu-Mi vin, bucate și chiar
bani, prin mijlocirea unor preținși încasatori ai
Mei pe pământ.

Le poți spune — te imputernicesc Eu — că
n'am nici unul Și nici n'am nevoie. Numai proș-
ta sau perfidia rasei umane, M'au putut soco-
ti negustor . . . . .

Se ploconesc ceasuri întregi în inaintea, chi-
pului Meu cioplit în piatră sau vopsit obraznic

in lehn, ca și cum Eu aș fi un tiran mărginit și vanitos lmi făgăduesc vetori — ca și cum aș fi zaral — lmi cerșesc mila — ca și cum aș fi așa cum Mă cioplesc ei — de piatră.

Sunt luat ca proptea la toate icaloșiile lor, și in Mine găsec ei cel dintâi maror și complice neîntrebat, al tuturor lără delegilor ce făptuiesc.

Când voesc a-și dărâma prietenul, când primumesc, când delaimă, când înșelau sau lără, când ucid chiar, și in toate nimiciile vieții de toate zilele, la Mine se îndreaptă cugetul lor păcătos . . . .

Dar . . . . . își crut vederile . . . . Ma opresc acum aici.

Și Neîmărmul dispăru cu un suras de creșca bunătaie, pierdut într'o barbă de nea — ca o făgăduială de revenire — și un secol mai mult de iertare in mersul unel lumi — ce de mult nu-și mai merită trailul — și . . . . . lărăși se făcu lntunerice in odaie a mine . . . . .

Intr'adevar lumiiile mele păreau stinse și cu totul smulse din orbite . . . . .

1931 August 1930.

T. D. Vifor.

CRĂMPEIU.

— Domnule profesor, vă rog mai acul-ați-mă M'am zăpăcit, domnule profesor! Am învățat toată noaptea; de-ai am și întârziat prima oră Gândiți-vă . . . . .

— Ai să mai înveți până la toamnă.

— Gândiți-vă, domnule, sunt băiat mare, mi-e rașine. Cel puțin de n'ar ști tata. Când o alla mă rupe in bătăi. Dați-mi vă rog un cinci Pa'ntăiu am avut șase. Mi-am dat toată silința. Treceți-mă cel puțin la examen!

— Ce nu fi-e rușine! Ia lugi de-aici!

— Vă rog, numai . . . . .

— Pleacă, își spun!

— Domnule profesor, știu domnule pro. . . . Am știut; m'am zăpăcit nuraai. Ce să mă fac? Tata mă gonește deacasă.

— De-asta fi-e frică. Așa-ți trebuie. Invați! Hai lasă-mă 'n pace!

— Invați. Am învățat toată noaptea M'am culcat la două. Nu mai pot. Un cinci, vă rog un cinci! Invați totdeauna. S'a întâmplat, domnule

profesor. Ierțeți-mă! Sunt căzut și la franceză.

Hai mă păcătosule, fugi de-aici! Ce tot lmi hați capul. Nu te trec nici mort. Te rog, nu mă înfuria.

— Dar știu, domnule, știu; am învățat. E păcat, mă neîreptați! Nici Popescu n'a știut. N'am copiat la teză niciodată. Zău că n'am copiat. Intrebați pe cine vreți. S'a întâmplat.

— Ce s'a întâmplat măgarule? Tot anul te-ai ținut de prostii și acum vi să te trec. Ce sunt scenele astea! ai fugit și dela școală.

N'am ligit, am fost bolnav două luni. Am rămas in urmă cu materia.

— Ce tot lmi călți! Ce-ai avut?

— Am fost bolnav! Vă aduc și de-acasă. Am motivarile. Am avut . . . . . cu complicații. Și acum sunt slab. Măcar un cinci, vă rog!

— Da? . . . . . Ei și dacă ai fost bolnav?

De ce n'ai învățat pe urmă?

— Am învățat, domnule profesor. Dar era prea multă materie. Și tot am învățat.

— Cum ai învățat? Cât ai in teză?

— Patru. Dar dați-mi vă rog un cinci. Treceți-mă la examen. O să vedeți. Dați-mi voce să mă îndrept.

— Bine mă, ai avut un an întreg și tot nu te-ai îndreptat. Ce să te mai îndrepti acum.

— Am fost bolnav. Dar acum o să învăț. O să vedeți și dumneavoastră. Treceți-mă numai în examen. O să mă lăsați atunci dacă n'o să știu. Dați-mi numai timp!

— Ca să nu'nveți la anul. Parcă altădată ai fost mai bun.

— Am avut și 7 anul trecut. Am fost bolnav. Treceți-mă; să mă îndrept. lmi faceți un mare bine.

— Și dacă o să te trec? Parcă-ai să mai înveți vreo-dată.

— O să învăț, domnule. O să-mi dau toată silința.

— Mi-o făgăduiești tu?

— Vă lăduesc.

— Fugi mă, că minți.

— Nu mint. Zău . . . . .

— Baga bine de seamă! mi-ai făgădui să te fi de carte.

— Și chiar o să mă țin.

— Ei comedie cu dumneata. Nu cumva să nu știi la examen; poți să vii și cu ministrul și tot nu te trec, dacă nu știi.

— Da, sigur. Vă mulțumesc.

Peste puțin, in cancelarie . . . . .

— Ce tot vroia ăla cu tine?

— S'a l trecut la examen s'aracu. S'a ținut dela etajul al doilea după mine. Pare băiat bun.

— Ce bun! Eu l'am trecut de mila. Un leneș și jumătate.

Bine, știu eu! Zice c'a fost bolnav. Am voit să-l încurajez. Nu-ți închipui ce stimulent puternic e încurajarea asta. O știu din experiență. Am avut acum 2 ani pe unu . . . . .

— Teorii.

— Da-mi voie. Tot așa era. . . . . Sunt sigur de altfel că o s'învețe. S'a l văzut ce îndurerat era. S'a ju at de 10 ori, că își da silința.

Adevărată educație morală e asta: să aduc elevul pe calea cea bună. Nu e totul să ne facem noi datoria, interesul e ca ei să știe. Cel bun, orice s'ar întâmpla, de'nvațat tot învață. Dar pe ăștia slabi de ingeri e foarte greu să-i îndrepti. Metoda mea, întotdeauna . . . . .

— Și pe coridor:

— Ei mă, ce ai făcu; Te a trecut?

— L'am adus bine. Șase pa'ntăiu, patru pe al doilea, cinci pe al treilea. La examen viu cu mama. Dracu mai pune mâna pe carte. Ș eu habar n'aveam.

Andrei Netzler

Clas. VI.

„EXCELSIOR.”

(La 10 ani dela moartea lui Alex. Macedoski.)

Sunt zece ani de când și-a dat stărsitul in mijlocul pretenilor săi, distinsul poet Alexandru Macedoski. — Deși uitat azi de admiratorii săi de odinioară, merita să retezim cu această ocazie, in memoria tuturor, opera celui mai îndrăjit rival al lui Eminescu, care in lăta revoltei adoratorilor acestuia preferă exilul voluntar decât să-și schimbe atitudinea față de idolul epocii debutului său.

„Flori sacre” și „Cartea nestematelor” sunt operele in care Macedoski și-a pus tot sufletul, tot talentul sau de adevărat artist. — Aci însă nu e vorba de ele, ci de „Excelsior”, un alt volum al poetului, carnia — după Domnul Eugen Lovinescu — i s'a atribuit pe nedrept rolul de prim poet, simbolist al literaturii noastre. — După Domnia Sa, Macedoski reprezintă școala franceza și e un poet parnasian. Totuși studind acest volum suntem îndrumați a închină spre o părere, opusa celea D-lui Lovinescu.

„Excelsior e un volum de poezii, dar care cuprinde și două scenele in versuri: una originală, „Cuza-Vodă” și alta prelucrată după dramaturgii francez Legouvé, „Fragment din Medea.”

— Citind pe „Cuza Voaa”, par'că mi-aduc aminte de „Visul lui Petru Rareș”. Firul conducător e același ca și in legenda lui Alexandri: un vis fantastic, care totuși se realizează. — E o scenă alegorică: Cuza are in vis imaginea marilor sale reforme și al frământărilor politice din timpul domniei sale. —

Volumul „Excelsior” nu este însă la înălțimea „Florilor soare” sau a „Cărții nestematelor”, contine multe poezii slabe, totuși sunt câteva care merita a fi menționate căci adevereș, încă odată marele talent poetic al lui Macedoski.

In fruntea tuturor stau cu drept cuvânt „Noptile”: „Noaptea de Noembrie”, un vis macabru dar totuși mai frumos decât cruda realitate, „Noaptea de Mai”, care aduce reținerea naturii și chiar a omului, „Noaptea de Martie”, noaptea fatală ce-i prevestește dela naștere lungul șir de nenorociri ce-l vor pândi in veață, „Noaptea de Ianuarie”, o inpetuoasă revoltă împotriva tristei sale soarte și in lne „Noaptea de Februarie” in care Macedoski izbucnește într'o nouă revoltă de data aceasta împotriva decadentei acestei lumi.

Dar in toate poeziile sale, in care cânta fie frumusețile naturii; fie dragostea, fie chiar o petrecere, Macedoski e mereu trist, și nu e trist intenționat ci din cauza fatalității care-l urmărește la fie ce pas.

Astfel „Grija de mâine”, „Noaptea de Noembrie” precum și alte multe îl înălțează deznăstă de viață și scârbil de trailul său și de lumea pe care o înțelege dar de care rămâne neînțeles. Deaceia își caută liniștea in lumea morților sau a animalelor („Cu morți”, „La Bestii”).

„Căci in natură ne'nclat, Din tot ce moare și trăește, E numai omul un îngrat”

Și Macedonski, care înțelege deșertaciunea acestor vieți:

„Tărăna, suntem țărăna,
Din noi nimic n'o să rămăna”.

El care-și dă seama că'n lume răul este învingător împotriva bunului are în zbuciumul său o singură mângâiere:

„E tainica plăcere

„De-a ști că merg către mormânt”
care ne face să respirăm parfulum lui a orientului mistic, „Sub stele” și „In noapte,” pastele moderne este dar care poartă urma melancoliei lui Macedonski, mai scut demne de remască „Bauchet la curte; vechiul dar tristul cântec al monarhului și al curtenilor cari traese în desfășurare pe socoteala victimelor regale, „Uiron” care conține aceeași idee ca cea precedentă cu singura deosebire că împăratul roma are o scuza:

„... Bizar și criminal,

„... Neron e încercarea de-a fi original” și infine o epigramă adăsată lui Alecsandri lăta pe scurt caracterizarea volumului: „Excel-sior,” din care se poate vedea că tristețea, profunda tristețe este caracteristica principală a acestui poet huli de toată lumea, izgonit din mijlocul societății și silit a se retrage pe alte arături.

Barbu David
1930

SUFLETUL LUI EMINESCU

(după oda „lui Eminescu” de Vlahuța).

M Eminescu a murit în floarea vârstei, la 39 ani, în mizeria unei case de sănătate, dar a lăsat posterității o comoară literară, poezie, i care concretizează idei și sentimente sublimne, întrebându-și în versuri perfect cizelate, o nouă și armonioasă limbă poetică.

Citirea operei lui impresiona puternic pe Al. Vlahuța, fost amic al poetului.

Pătruns de ideile și sentimentele poeziei eminesciene, el scrie o odă, în care face portretul în deosebi cel psihologic, a lui Eminescu.

Ne înfățișează sufletul poetului genial, în care domină o sensibilitate excesivă, izvorită tocmai din genialitatea lui. Aceasta îl făcea să observe și să memoreze patimile și răul în care se stu-

ciună omenirea — într'un cerc vitios — insensibilă și reîncăruță la staturile și dojenile celor drepti. Eminescu se convinsese că viața e zadarnică, ajungând să învidieze pe cei cari odihnesc pe veci.

Dacă Eminescu ar fi fost un om de rând și-ar fi trăit liniștit viața, fără să-i pese de suferințe semenilor; chiar dacă le-ar fi observat, s'ar fi consolat iute, punând, cum spune Vlahuța „frău durerii și răzvrătului său gând.” Dar Eminescu a fost un geniu și aceasta spre folosul nostru. În poeziile sale sublimne cântări, el plânge pentru întreaga omenire rece și nepăsătoare față de durerea și mizeria aproapei:

Tristețea cuibărită în inima prețului, munca covârșitoare și fără folos pentru existența, i-au grabit sfârșitul.

În mizerie s'a stins a cel geniu, lăsând, cași o stea cazatoare, o lumină vie în urma i

Drept încheiere, citez minunatele versuri închinete lui de Vlahuța:

Văpaie . . . Ce o sai pese iumi,
Că tu te mistui luminând!

Fuhn Ionel

ELEVUL DIN A. de DESANA

Există în școală un pricipiu vechi. Profesorul ascuță acolo unde rămâne deschis catalogul cu ultimul absent.

Când lipsește vre-odată un elev, în clasă se formează două tabere: una cuprind pe cei până la o anumită pagină, a catalogului, cealaltă cuprinde pe cei ce se găsească între acea pagină și sfârșitul catalogului.

Discuțiile sunt foarte aprinse între ele vi. Unii se uită prin deschizătura ușii, cond carul, răzând de cei nervoși pentu că R nu vine, scrie absenții numindu-i tare și strigând din când în când: „lipsește R: Sis, ști lecția?, alții repeta” cu înfrigurare, întrebând de venirea absentului.

Cel care întrebă mai mult eră Sis.
Sis, era un băiat care diferea de ceilalți prin caracterul său cameleonic. Nimeni nu-l înțelegea starea sa sufletească. Deși o fire închisă, totuși căuta, ade-

sea, să povestească ce i se întâmpla. Credea că tot ce l-a interesat sau ce l-a făcut pe el fericit ori nenorocit, îi vor impresiona și pe ceilalți la fel. Dar, de câte ori începea să vorbească, auzea: „iar a început Sis să se laude.” După fiecare istorisire, colegii făceau glume și hazuri pe contul său, producându-i cumplite suferințe. Câte odată, după astfel de evenimente, începea să plângă. Atunci fiecare venea să-l liniștească.

Într'o zi lipsește R. De data asta lui Sis nu-i pasa de nimic, nu „facea”, după limbajul școlar. Ca de obicei, începu să povestească colegului Ghița, ce i se întâmplase c'o zi înainte la salonul de pictură.

— Ghița! Auzi ce mi s'a întâmplat eri.

Dar Didi îi făcuse vorba:

— Iar începi să te lauzi?

— Dece nu vrei să mă crezi? . . . (către sine) Așa-i! Când omul vine să-și spuie sufletul vouă, găsiți totdeauna motive ca să fugii. . . Time is money.

Amărit, vroi să plece dar Ghița îl opri:

— Ei! ca prea te superi iute. Uite: eu totdeauna te ascult, dar în schimb toți spun că te lauzi, că tot ce spui nu sunt decât minciuni: vezi bine că te ascult . . . spune . . .

Sis deveni iar vesel și, gesticulând cu mâinile, începu să povestească.

— Se vezi: doar intrasem în salon, mă uitai puțin, scosei note-block-ul și vroi să încep să-mi aștern impresie, când un că pitan, care scria ceva la o masă, alături, se apropie de mine și mi zise: „Cum vă plac tablourile? Aceasta? . . . Dar aceasta? . . . E munca de peste zece ani a unei femei.” „Imi plac foarte mult,” îi răspunsei eu . . . și chiar că mi-au plăcut.

Spunea toate acestea zămbind, gesticulând cu mâinile și căutând să redea poziția în care fusese atunci

— . . . și eu tot mă uitam când la tablouri, când în catalog, când imi insemnam câte ceva. Deodată intră o doamnă tânără și se îndreptă către noi. Capitanul imi zise: „Imi permiți să-ți prezint pe soția mea” și, îi spuse: . . . domnu e dela

o revistă”. „Eu imediat, sarutându-i mâna, îi zisei: „Imi pare bine, doamnă, că vă pot cunoaște”.

De-odată un râset sgomotos se auzi în juru-i

Toți colegi stăteau roată; Ghița dispăruse. Sis se întoarse, lăsă capul în pământ, și se duse în banca.

Eră amărit. Ar fi vrut să se sinucidă singur și să plângă. Sta cu capul în mâini și nu spunea nimic; doar ofta diu când în când.

Stând astfel, nici nu observă când intră profesorul. Colegul de bancă îi spuse: „Sis! A intrat.”

Sis își ridică greoi capul, îl îndreptă în spre catedra și dădu cu ochii de figura profesorului care scria absenții. Rămase în această poziție, cu ochii ațintii, asupra unui ce nedefinit, în vag. Nu mai putea judeca, nu mai putea să se gândească la ceva. De câte ori vroia să-și concentreze gândurile de atâtea ori îi venea în minte râsul colegilor.

De-odată își acoperi fața, își lăsă capul pe bancă și începu să plângă.

O liniște mormântală se lăsă în clasă. Profesorul îl privi și îl întrebă de cau za plânsului.

Sis își ridică capul, își șterse ochii, se uită fix înainte dar nu putu să îngăne nimic.

Răspunsul i se sugrumă în gât. Sufletul său cerea ceva: să fie lăsat să-și arunce greutatea ce-l copleșea . . . șiroinl de lacrimi să curgă mereu. . . mereu.

DESANA

EXAMEN

Comisla: — Și la ce servește cărbunele animal?
Elevul: — La distilarea zahărurilor brute.
Voce în public: Ce politești sunt !!!

— Am cumpărat spuse un amic colegului său Tâmpeanu, un tot rezervor care-mi economisește 50 la sută eerneală.

— Păcat că n'ai cumpărat două răspunsuri ilustrat imbecil, căci ai fi economisit toată cerneala.

UN POST DE RECEPȚIE CU CONSUMAȚIE REDUSĂ.

Prin mentejul de față s'a căutat a se realiza un post de recepție a cărei consumație de curent să fie cât mai redusă, astfel încât el să poată fi alimentat numai din câteva baterii a 4,5 volți baterii ce se întrebuințează pentru lampile de buzunar.

Pentru alimentația anodică a lampilor cu trei electrozi se prezintă trei soluții: 1) alimentația prin pile, 2) alimentația prin acumulator anodic, 3) alimentația dela rețeaua de curent de iluminat prin intermediul unui redresor — alimentator.

Prima soluție, în cazul întrebuințării lampilor obișnuite, este prea costisitoare căci necesită schimbarea bateriilor după o perioadă de timp care variază dela câteva săptămâni la câteva luni după felul aparatului.

A doua soluție este din punct de vedere teoretic ideală dar necesită o întreținere foarte dificilă, încălzirea la timp, și are și dezavantajul unei greutate care face ca aparatul să nu fie ransportabil.

A treia soluție, care în ultimul timp a luat o dezvoltare foarte mare, alimentarea prin redresor — alimentator, pe lângă că nu poate fi întrebuințată decât acolo unde dispunem de o rețea de curent adică în orașele mai mari, mai cere și investirea unei sume de circa 3500—5000 lei, sumă care depășește ea însăși prețul unui aparat mijlociu.

Pentru a avea un aparat de recepție a cărui consumație de curent să nu coste prea mult, vom alege un aparat cu o amplificarea mai redusă, cu un număr mai mic de lampi și deci cu o consumație mai mică.

La aparatul ce vom descrie vom întrebuința pentru alimentația anodică prima soluție, alimentarea prin pile uscate. Pentru ca prețul unei asemenea baterii să nu fie mare și schimbarea ei

să nu fie un tribut împovărat, vom întrebuința o lampă care nu necesită o tensiune anodică mai mare de 20 volți, s. ex. lampă Vatea D. D. U. 412. O asemenea lampă poate fi comparată cu o lampă care sub un același înveliș de sticlă ar conține sistemele independente a două lampi bigrie. Ea are însă avantajul că nu are decât un singur filament comun ambelor sisteme, astfel că ne având decât un singur filament cu consumație redusă, îl vom putea alimenta tot dintr'una sau mai multe baterii de 4,5 volți legate în paralel, suprimând astfel acumulatorul de 4 volți, suprimare foarte utilă mai ales dacă dorim să montăm aparatul într'o valiză de voiaj.

Principiul montajului este: o detectoare cu reacție mixtă, inductivă și capacitativă, urmată de un etaj de amplificarea în joasă frecvență cuplat prin transformator.

Sensibilitatea și puterea acestui aparat sunt acelea ale unui aparat cu două lampi normale, bine construit. Din această cauză se recomandă întrebuințarea unei cât mai bune antene (lungime minimum 25 m., de preferință bilinară, degajată și bine izolată).

Piese necesare construcției acestui aparat sunt:

- 1 placă de ebonită 200 × 300 × 4 mm
- 1 „ „ lemn același dimensiune afară de grosime
- 2 condensatori variabili a 500 cm
- 1 reostat de panou 30—50 ohmi
- 1 transformator de joasă frecvență raport 1:4
- 1 bobină de soc obișnuită de cască (1000 ohmi)
- 1 placă de ebonită pentru socul de lampă
- 6 bușe de 3mm
- 1 condensator fix de 250 cm
- 4 rezistență de 2 Megohmi
- 15 bușe de 4 mm
- 5 metri sârmă de conexiuni

accesoriile:

- 3 selluri 25, 50 și 50 spire
  - 1 lampă Vatea D. D. U. 412. cu patru grile
  - 6 baterii a 4,5 volți
  - casacă și vorbitor
  - material de antenă
  - cordon de alimentație cu 6 lire
- Pentru acest aparat vom alege un vorbitor cu inerție a părților vibrante cât mai mică, deci un vorbitor cât mai sensibil. Materialul de antenă va fi de prima calitate. Unul din condensatorii de 500 cm, cel de reacție, poate avea izolația de mica.

P.S. Formatul revistei noastre neîngăduind publicarea planului de montaj în mărime naturală, dau aci numai schema de principiu, stând pentru ori ce lamuriri necesare, la dispoziția colegilor mei pe cari construirea acestui montaj i-ar tentă.

Lazaravici L. S. cl. VII. A.

ANATOMIA LA CEI VECHI

Anatomia, dela grecescul „anatomem” (a tăia, a spânzura), este acea știință care se ocupă cu structura ființelor organizate. Ea studiază formele ființelor, analizează constituția organelor lor până la elementul cel mai simplu, adică până la celulă, particula ireductibilă. Aplicată la om, ea preocupă pe medic ca fiind baza medicinei, căci este imposibil să se înțeleagă funcțiunile normale și turburările produse acestor funcțiuni, fără a cunoaște în toată amănunțimea sa, planul corpului omensc în special aranjamentul arhitectonic a diferitelor sisteme ce se întâlnesc în el, ca și repariția și calitatea materialelor întrebuințate de natură pentru construcția lui. Pe de altă parte, Anatomia omenească, ca și alte științe, bunăoară: Filologia, Geologia ș. a., apare ca o știință indispensabilă minții doritoare să pătrundă în graua problemă a originii omenești și să stabilească asupra evoluției acesteia, ipotezele pe care știința le emană.

Veche fărăndoală, Anatomia omenească a parcurs până'n zilele noastre etape atât de glorioase și încă nu s'a oprit; va continua să dizolve din ce în ce mai mult obisul ce ne'ncunoaște, reușind poate într'un sfârșit să-l risipească cu totul, divulgând toate tainele naturii.

în evoluție Anatomiei se disling 3 mari episoade. Primul conține apariția sa la popoarele vechi, al doilea luptele sale pentru ocuparea locului cuvenit în știință și triumful din timpul Renașterii, al treilea, care nu s'a sfârșit, arată perspectivele sale din secolele XIX-lea și XX-lea împreună cu înflorirea minunată a științelor științelor din ea.

Vom arăta mai jos sbrucumările minții omului primitiv de a-și explica viața și a cunoaște structura corpului său și totodată felul cum s'a născut anatomia.

După cum curiozitatea îndeamnă pe copil să și desfacă jucăriile spre a putea afla ce conțin și felul cum sunt făcute, tot astfel și omului, încă foarte de timpuriu, curiozitatea săl de ispititoare l'a infiltrat în mințe ideea să-și explice mecanismul omensc. Pentru aceasta a recurs la primul și cel mai folosit mijloc, la examinarea organelor și elementelor constitutive ale corpului. Dar această metodă nu putea fi aplicată, pe deplin, deoarece respectul misterului morții și cultul funerariilor, care opere ca un semn de civilizație la omul primitiv, se opuneau cu totul cercetărilor pe care le cerea satisfacerea curiozității. Curiozitatea nu se mulțumea numai cu examinarea exterlor corpului omensc, ea cerea mult mai mult: cerea să-și explice viața și funcționarea mașinii omenești.

Egiptenii, primul popor civilizat, a căror religie împinse conservarea corpurilor indivizilor și care făcu din înbalsumarea o operă obișnuită, au avut desigur noțiuni clare de anatomie.

Profesorul Gutari, într'un pegasu asupra istoricului, medicinei, scrie că după spusese istoricului Maneton, fost arhivar al templului din Heliopolis, primii regi ai primelor dinastii s'ar fi ocupat de Anatomie și disecții pe corpul omensc.

Astfel este probabil că acum mai mult de 5 mil de ani, deschiderea cadavrelor nu era considerată ca o faptă nelegiuită.

Din nenorocire, pentru a ne putea face o idee de ce a cunoștințelor de anatomie a Egiptenilor, nu avem decât câteva papirusse medicale, fragmente foarte incomplete a lucrărilor medicilor vechiului Egipt, mai ales că nune arată cunoștințele preoților egipteni.

Este sigur că el cunoșteau organele principale

ele corpului, deoarece descriu boalele; cunoșteau de exemplu tubul digestiv, ficatul, inima, stomacul. Preșii — medicii aveau prin urmare noțiuni de anatomie și fiziologie.

De altfel cum este posibil să se admită că omenii cari practicau acea îmbalsămarea minunată și ajungeau la un așa mare grad de perfecțiune, să nu cunoască structura corpului omenesc?

S'a preluat că Egiptenii aveau o așa mare groază de disecarea cadavrelor încât cel cari îmbalsămau, după ce terminau cât se putea de repede munificarea, fugeau cât puteau pentru a scăpa de rade și defuncțiilor care îi urmăreau aruncând cu pietre.

Aceste pretențiuni, însă se contrazic cu faptul că Egiptenii făceau, departe de a fi fost făcute în grabă, par din contră să fi fost executate cu cea mai mare îndemănare și când cineva examinază cu atențiune o mână, trebuie să se dedea la o adevărată disecție spre a găsi aceste tăieturi ascunse.

Cunosțințele de anatomie culese de către acei preoți — medici, ni i fură retransmise.

La Egipt, știința anatomică era foarte restrânsă. Mortul nu desăvârșea deloc secretul consultății sale: sacra, cu evlavie era îngropat împreună cu obiecte favorite în existența sa.

La sfârșitul timpurilor vechi, se vede răsărind o lumină sclipitoare, care aruncă asupra studiului structurii omului o strălucire, până atunci ne-cunoscută. Alexandria a devenit cetatea gândirii, orașul a telor și al științelor. Sub domnia Ptolemellor, unul din ei, Ptolemeu Soter autorizează disecția cadavrelor și chiar vivi secțiunea răufăcătorilor condamnați la moarte. Atunci apar doi doctori mari, Herofil și Erasistrate cari pot fi considerați ca fondatorii anatomiei.

Herofil deschizând cavitatea craniană, observă că creierul este înconjurat de membrane, meningele. Erasistrate arată diferența ce există între structura canalului respirator și a celorlalte artere (în acea vreme se credea că arterele conțin aer) și îi dă numele de „trachee“, adică țara la pipăit. Multe au descoperit prin cercetare a eștil 2 doctori.

Din nenorocire, această epocă de mare avânt nu trăi mult timp.

Sclipirea sa se sfârșise încet încet și anatomia, care părea să la un sbor repede, căzu cu ari-

pile frântă de către legea romană.

La Roma respectarea cadavrului era mai mare decât la Atena. Cultul strămoșilor și religia înlocuiau legile. La Români exista o neînclăță legătură între vii și morții făcând familia.

Strămoșul primia dela urmași săi serla „sacri-ficiilor funebre, adică singura mulțumire ce putea avea în viața a doua.

Urmășul primea dela strămoș ajutorul și puterea de care av a nevole în viața limitată. Cu această credință se clădi o legătură strânsă între toate generațiile unei aceeași familii, făcând un corp indivizibil.

Cel vechi n'aveau ideea creațiunii, misterul generației era pentru ei cecace este creațiunea pentru înou. Generalul le părea, o ființă divină și deaceia își adora strămoșii.

Aceste credințe ne explică faptul că nu se putea studia structura omului. Fiecare om adorându-și tatăl său strămoșul, nu putea coicepe și-și studieze structura pe unul din semenii săi.

Câteva secole încă, și Imperiul roman dispărea. H ardele barbare vin să continue împiedicarea dezvoltării științelor. Apar religii noi în lume, dar toate interzic a se atinge de cadavrul. Coranul și religia creștină vor fi de acord mult timp să interzică studiul structurii interne a omului prin disecție. Aceasta ar fi fost o fără de lege. Anatomia trebuia să aștepte secolul al XIII-lea pentru a se redeşiepta, pentru a ieși din a-orolala în care intrase de dala aceeași însă, pentru a nu se mai opri din drumul spre oopgeu.

Mihai Cioc
CI VI.A

Conferința D-lui Profesor Marinescu la fundația universitară Carol I

Dezvoltarea culturală a Românilor între 1843 — 1866 e tema pe care o tratează D-l profesor Marinescu în conferința pe care a ținut-o în ziua de 29 Noembrie a. c. în aula fundației universitare Carol I-ii.

Conferințiarul urmărește pas cu pas evoluția literaturii, presei, științei, oratoriei, picturii și muzicii în urma revoluției pașoptiste și până la înființarea în 1866 a societății „Junimea“, care va da o nouă direcție artei și literaturii române.

Cronica Literară

Mihail Sadoveanu. *Baltagul*. Caracteristic artei d-lui Sadoveanu, romanul „Baltagul“ a apărut cu ocazia împlinirii a 50 de ani a autorului său „Baltagul“, una din lucrările cele mai reușite din opera scriitorului moldovean, este în primul rând povestea unei femei simple dela țară, Vitoria, căreia i-a dispărut fără urmă soțul. Impinsă de dragostea ei fierbinte, ea pleacă în căutarea celui dispărut și romanul este povestirea acestei căutări neobosite, sfârșită prin găsirea osemintelor bărbatului, descoperirea asasinului și răsunarea Vitoriei.

Această femeie simplă este aproape o luminată: Dumnezeu și natura au glas în sufletul ei o îndreaptă pe calea bărbatului ei, pentru a-l găsi pe lângă romantismul subiectului, d-l. Sadoveanu ne-a prezintat și sufletul frumos al Vitoriei, ca simbol al României dela munte.

Romanul prezintă un alt interes prin descrierea unui mediu țărănesc pitoresc, al muntenilor. Dealungul întregului roman, găsim scurte tablouri vii din viața plină de greutate și superștii a muntenilor „răbdători în suferință“.

În viața muntenilor, natura are un loc important, căci ei se găsesc în puterea acesteia, deaceia ascultă, și cu deosebire Vitoria, de glaururie naturii.

D-l. Sadoveanu fixează mai mult ca oriunde imaginea țărânului ce trăiește laolaltă cu natura luptă contra ei, ascultă de glaururie ei' ca'n acest pasagiu, ca și 'n multe altele: „Munteanca stătu așteptând și cugetând. Acuma vedea adevărat și bine că vântul a conștin. Căzuse jos, în vale, și amușise și el. Semnul o'vă vădit. Mai înainte nu putea trece. Trebnia să se întoarcă îndărăt. „În afara de aceste credințe, eroii, Baltagului“ o mu țime de superștii și chiar popa Danil crede în ele, deși vrea să dove-dească contrariul. Astfel muntenii ne sunt arătați de pana D-lui Sadoveanu cu o viață grea, dar pitorească. Țărânii, păstorii, bacii, ovreii, cărciumarii, preoții, Vitoria și copiii săi, toți formează o frescă imensă, în care d-l. Sadoveanu i-a așezat și i-a făcut să vorbească, cu arta sa de povestitor. Ici și colo, descrieri minunate, ca aceasta, în care natura, la veghea osemintelor lui Lipan, în a aspect de măreție funerară: „Dintr'odată lumina soarelui trecu spre vârful braziilor și cătră piscuri, Cu coașa ochiului, văzu lumina făcliei

Astfel ne arată dezvoltarea treptată a ziaristicii, urmărind contribuția pe care o aduce fiecare din ziarele epocii ajutând la formarea opiniei publice.

Paralel cu presa se dezvoltă și teatrul care contribuie și el la formarea opiniei publice căci „fără să vrea“, spune oratorul, „dramaturgul face propagandă prin cele câteva sute de spectatori.“ Din această cauză, teatrul între 1843 și 1866 e un teatru cu tendința și se reprezintă mai cu seamă Alexandri și prima serie de comedii ale lui Alexandri, care cuprind o critică a societății din acea vreme.

În aceiași proporție se dezvoltă și știința, în special filologia și mai cu seamă în Ardeal. În fruntea filologilor ardeleni stă Timoteiu Cipariu în timp ce Odobescu și Hasdeu sunt reprezentanți acestui curent în principate.

În acest timp literatura e în serviciul naționalismului. „Politica aduce însă inferioritatea literaturii“, spune conferințiarul, „câci politica e marginată în timp, pe când arta nu cunoaște nici-o margine.“ D-l Marinescu ne arată apoi influența covârșitoare a remantismului asupra literaturii noastre și în același timp dezvoltarea curentului popular, căci spune Domnia-Sa „împo poranism găsim refugiu sufletelor otravite de străinism.“

Și istoria se dezvoltă având ca reprezentanți pe Bălcescu cu iar oratoria sare a fi în acea vreme Reul literar cel mai evoluat. Aci conferințiarul citează presagiul din celebrul discurs al lui S. Barunției și din nu mai puțin celebrul discurs al lui Kogălniceanu pentru îndroptirea țării.

Nu mai literatură poetică a vremii e slabă căci deși aveau o supraproduție „ea se hrănește din frământările politice.“ — Și Alexandri va rămâne multă vreme în fruntea literaturii căci deși inferior în comparație cu Eminescu „în vibrează toată iarna, toată mișcarea comparațiilor săi, spune, D-l. Marinescu.

În pictură Tătărescu e reprezentantul picturii dezvoltate sub influența renașterii în timp ce Grigorescu e reprezentantul picturii idilice. — În ce privește muzică ea slabă în acea epocă și se va dizolva numai mai târziu prin influențarea conservatorilor.

Aceasta e pe scurt mișcarea culturală la Români până la Junimea care va determina un nou curent artistică literar.

Barbu David

crescând în umbra văgăunei. Eră o liniște neclințită, parcă toate împetriseră în asfințitul de soare. Slatu și el neclintit ca toate, ascultându-și bătaie inimii. Tresări numai când auzi sus, în aurul luminii un strigăt de pajură. Chemase de două ori. O rază de asupra, plutind lin pe aripi, își mișcă numai capul parcă-l privea pe dânsul. Se auzi alta chemare mai depărtată. Pajura pluti într'acolo. Cerul rămase singur și în curând din cer păru a ninge inserarea.

Gala Galaction. Roxana. Literatura vieții bisericesti se îmbogățește cu un nou volum. Dar în „Roxana” nu găsim nici umorul lui Damian Stănoiu, memoriile — tablouri disperate — ale lui Arghesi, ci romanul unui tânăr preot Abel Pavel. Romanul este o lungă epistolă — confesiune a părintelui Pavel către duhovnicul său. Scriind într-o limbă și un stil neegale, părintele Pavel își arată evoluția credinței sale — de la entuziasmul dela început la răceala slăbiciunii după contactul cu lumea materialistă și sceptică. Ca un al doilea Paladine din „Thais” Abel Pavel pornește la îndeplinirea idealului său, cu mare răbdare, pentru ca la urmă să-și piardă credința. Interesul romanului stă în schimbarea lui Pavel, analizată cu mult talent de părintele Galaction.

Mircea Buescu

Galeria Liceului „SPIRU HARET”

de M. RADULESCU cl. VII-a

Cronica Plastică

Trei pictorițe și un critic

Un mic răspuns

În numărul trecut al revistei noastre aparut o critică semnată „Desana.”

Lauda două pictorițe (D-nele Freda Trybalska și Olga Ohotzky, atribuindu-le calități, care de ar fi într'adevăr existente ne-ar bucura foarte mult.

Dimpotrivă ne înfristează căutarea calităților acolo unde nu e decât multitudine artistică.

D-na Freda Trybalska exprimând tablouri lipsite de viață, lipsite de atracțiune.

D-na Olga Ohotzky „vând lucruri cari nu se pot caracteriza decât printr'un singur cuvânt „poze”

Iar genialitatea, pe care credea că a descoperit-o D-l Desana, la cea din urmă, consta în coloritul tipator și disonant care fascinează și impresionează numai ochiul și simțul naiv al copilului.

Cu totul deosebit ne apare D-na Elena Popea care reprezintă unul din talentele țării noastre.

Linii cabalistice? Ei bine da! Dar ele sunt isvorâte dintr'un fond sufleteș sincer care mișcă și atrage.

Pictură modernistă? Da! dar ideea de bază e clasică, natura e înfățișată așa cum e în esența ei, doar interpretarea este deosebită și personală și prin aceste stilul său este un stil original.

Sorin Ionescu

Gândirea anul X Nr. 11. Un număr care nu are nimic extraordinar.

D-l Ervin Reiser, în articolul său „Parabola tânărului bogat și criza de cultură a epocii actuale” demonstrează că trebuie să ne lepădăm de „ne-existențialismul” epocii actuale îndreptându-ne către ortodoxism.

D-l Toma Vlădescu publică un articol — din nelericire e cu „urmare în numărul viitor” — despre un adevărat „mal du siècle” al timpurilor noastre, caracterizat prin căutarea unui ideal, scepticism — maladie ce se găsește la Renan, France, Barrès, Mauras.

Poesii delicate — „Zănele de aur” — de d. Voiculescu, poezii, în cari oboseală și melancolia se se unesc cu gândul morții, de d. Al. Philippide. Apoi un articol „Coup Santo” de d. Crainic — reminiscențe despre Mistral și sărbătorirea centenarului în Provența.

Ca'n totdeauna, cronici bogate: d. Roșu despre ideile creștine ale lui Merejkowsky; d. C. Ionescu despre N. Crainic (chiar în revista condusă de d. Crainic!) și despre succesul „Zodiei Cancelului”; cronică plastică despre Elena Popea; cronică spectacolelor și cronică mărunță.

Mircea Buescu

Revista scriitorilor și scriitoarelor, în ultimul ei număr, ne dă o interesantă studiu asupra romanului „Intunecare” datorit D-nei Aida Vrioni. O interesantă serie de scrisori ale lui Vlăduț, adresate Elena Miller Verghy, între 1884 — 88, ne pune în lumină sinceritatea cu care Vlăduț în desvelește sufletul cu romantismul și pesimismul, cu o delicateță de sentimente, aproape feminină, cu iubirea pentru natură, și cu tot caracterul, când hazul trist care-l făceau atât de scump, tuturor celor ce-l cunoșteau — Astăzi când publicul arată un atât de mare interes pentru romanul autobiografic, publicarea acestor scrisori nu este decât binevenită, contribuind foto-dată și la reliefaarea caracterului unui poet puțin cunoscut în viața lui intimă — Versauri („Solitar” de G. Bacovia, „Sub Olie” de Sylvia Paulian

Glorit și „Așteptare” de P. Strihon”), Câteva „Așteptări” datorite D-soarei Marg. Miller Verghy precum și Cronica bine susținută completează o revistă, a cărei singură lacună este că apare prea rar.

În ultimele două numere din excelenta revistă craiovă ană „Arhivele Orientale” (49 — 50 a. IX. X. D-l Filite, ne dă o interesantă contribuție la istoria Banatului Oriental, publicând la sfârșit și o listă a banilor dela 1031 — 1831 D-l I. B. Gorgescu, în influența sârb-bizantină în arhitectura bisericăsecă din Oltenia”, ne aată cum ia cursul sec. XIV. XV și XVI, arta religioasă a fost sub influența pe care o exercitau meșterii sârbi din Rascia sau Mreconia, refugiați la noi în urma sfărâmării statului de către Turci.

D-l prof. Ios Dragorzi ne dă o interesantă dată statistică, asupra așezărilor evrești din Oltenia după războiu (1920 — 29), care din fericire ne dovedește că Oltenia a rămas și astăzi provence a cea mai curată, având 98% populație română. cea, ovrei fiind deabia 0, 24%.

În descrierea proiectelor de fortificații a cetății de la Tântăreni, făcute de inginerul maior Weiss în 1731, D-l A. A. Vasilescu, bazat pe raportul inginerului Weiss, ne arată încercările Austrieilor de a înăeri Oltenia, după pacea dela Passarowitz, încercări cari au rămas infructuoase din cauza crizei financiare.

D-l Emșanil Hagl Moscu, publică o serie de documente privitoare la moșia Rusănești din Romanșii, iar D-l I. Căncea comunică o serie de oameni și fapte din trecutul Craiovei.

D-l N. Popșor aduce două contribuții importante asupra culturii selenice în România și epocii obiectelor paleolitice descoperite în peștera Movarja — Bulgaria. O notă preliminară asupra naturii solurilor reșii de pe calcarele din Oltenia și Banat, publică d-l prof. Lucrășeanu.

O interesantă contribuție la folclorul românesc aduce D-l T. Ionescu cu, Lupta dintre creștini și păgâni în balada populară, D-l I. Popescu, comunică cuvinte dialectale din comuna Șten și șifii

Vălcra. Partea literară slabă, revistă nefiind literară, cistică. La sfârșit D-l Emil Virtos al. comuna câteva note și însemnări despre 1821. Cronica foarte interesantă și documentată.

T. D. VIFU

Cronica Cinematografică

CIULEANDRA: Din punct de vedere artistic, filmul a fost un total de dorit, — din înălțimi în scenă că a fost parte luată în țara și cu artiști români, i se trece cu vederea. Căci trebuie să fim mai puțin protecțioși, neputând compari filmele străine cu producțiile noastre, care de abia acum încep să s. fortifice.

PATRU DRACI: Un film cu adevărat „superproducție” al casei „Fox”, — cu o intrigă desăvârșită și cu un joc de scenă admirabil. — Văța de circ, plină de intrigă dragoste și durere, predominant, în tot cuprinsul acestui film. —

„CÂNTEC DE LEAGĂN” — O îndulcitoare dramă de acțiune, a cărei intrigă este foarte just motivată. — Acțiunea se petrece înalțea războiului și se continuă după război, — cu un cadru și cu efecte sonore remarcabile. —

PE FRONTUL DE WEST — 1918: O operă de o extraordinară putere dramatică, de un stil admirabil sobru și simplu. Se poate considera ca cel mai bun film realist asupra războiului, — pagini frământând de viață, compuse de un realist d. r. i. s. t. r. —

REGELE JAZZULUI: Cel mai gigantic film și cel mai realizator spectaculos american. — Cascade de lumini culori, decoruri, fantezie, romanțe, jazz, fantezie, miraculos, într-o extraordinară revistă. — Spectacol superior și muzică admirabilă a jazzului Wibem. —

„MĂNTURAREA: Film frumos cu o sonorizare excelentă; Rămânul lui Tolstoi, transpus pe ecran. — Multă viață și vigoren. —

INFORMAȚIUNI: Zilele acestea se prezintă monumental film „PARADA PARAMOUNT” — Va fi cel mai interesant spectacol din stagiune. — În el joacă și simpaticul artist român I. Iancovescu dela teatrul Ventur. — În filmul vorbit și cântat în românește „TELEVIZIUNE” se urnează zilele acestea la Jolaville cu Storie, George, Vraza și micul elev Paul Kapolo. —

Traian C. Popescu
V. B.

Foot-Ball

Cupa balcanică

Competițiunea pusă în joc acum 2 ani, are un rol însemnat în dezvoltarea Foot-Ball-ului balcanic, căci pentru ea se dispută meciuri între: România, Jugoslavia, Grecia și Bulgaria. „Cupa Balcanică” este un adevărat stimulente pentru cele 4 țări, căutând fiecare să își întărească echipa națională, înclind în prealabil o sistematică selecționare.

Până în prezent România a disputat toate 3 meciuri din primul tur, făcând o impresie foarte frumoasă. În primul meci, cu Jugoslavia, reușește cu mare greutate, să smulgă victoria, cu 2-1. În al doilea, cu Grecia, România a reușit cea mai frumoasă victorie învingând cu scorul record 8-1. Ultimul meci, jucat cu Bulgaria (5-3, pentru ei a adus în sufletele sportivilor români o indignare, mai ales prin faptul că la formarea echipei se făcuse o selecționare a tuturor jucătorilor din țară și deci se așteptau toți la o figură cât mai onorabilă.

Jugoslavia, a jucat până acum 2 meciuri: cu Grecia (2-1, pt. Grecia) și cu România (2-1, pt. România) deci a fost învinsă în ambele întâlniri, deși posedă o echipă foarte redutabilă, care la campionatele mondiale dela Montevideo, a făcut o impresie strălucită prin învingerea Braziliei și Boliviei, intrând astfel în semi-finală, când a fost învinsă de Uruguay, actualul campion mondial cu 6-1.

Grecia a jucat și ea tot 2 meciuri, în primul învingând la mare luptă Jugoslavia cu 2-1, primind însă în al doilea replica României, fiind învinsă cu 8-1. Această victorie a adus României un nume învidiat de: „cea mai puternică țară din Balcani”.

Bulgaria au jucat un singur meci, reușind o victorie neașteptată asupra noastră cu 5-3.

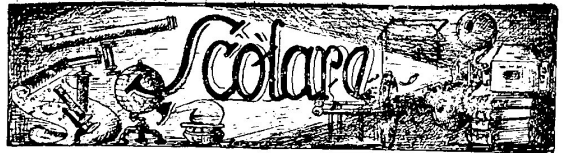
Dupa datele de mai sus putem face următorul tablou care ne arată locul fiecărei țări în clasamentul general:

	a) b) c) d)	e)	f)
1) România	3 2 0	1 13-7 4	
2) Bulgaria	1 1 0	0 5-3 2	
3) Grecia	2 1 0	1 3-9 2	
4) Jugoslavia	2 0 0	2 4-0	

a) meciuri jucate; b) meciuri câștigate; c) meciuri nule; d) meciuri pierdute; e) goluri — averge-ul (raportul dintre golurile date și cele primite); f) numărul punctelor, (de fiecare meci câștigat se consideră 2 puncte iar pentru un meci nul numai un punct, celalalt revenind adversarului).

Inter stănga
Vil A

La grădina zoologică
Profesorul elevilor săi arătându-le o zăbră:
Și ce este acest animal?
Căruț elevilor:
— Domnule profesor, este un cal în costum de baie.

BIBLIOTECA NOASTRA

„BIBLIOTECA CLASEI I-a B.”

Aceste cuvinte sunt frumos scrise pe o hârtie pusă pe un geam al bibliotecii Răturile ei erau goale odată. Nici o carte nu se — afla pe ele. Înă într-o zi, zi [ca toate zilele, D-l profesor Marinescu, dirigintele nostru, propuse ca fiecare elev să aducă bani sau cărți pentru bibliotecă. Atunci băieții nu șovăiră și începură să aducă fiecare după puterea sa. Se ajunse ca într-o săptămână să avem 126 cărți și 750 lei. Cu acești bani se cumpără încă 120 volume astfel că numărul cărților ajunse la 250. Astăzi rafturile goale ale bibliotecii se umplură și noi toți ne mândrim de bibliotecă noastră.

În fiecare Sâmbătă ni se dau cărți de citit. Lucrurile se întâmplă în cea mai mare liniște astfel: Ni se dau liste pe care sunt puse numele în dreapta sunt scrise numerele lor Noi alegem o carte și spunem bibliotecarului numărul. Bibliotecarul este Mateescu iar ajutor de bibliotecar.

Mănculescu. Acești doi colegi ne dau cărțile cerute. Biblioteca ne face polă de citit. Un exemplu și mai mult. Din 50 băieți căji sântem 40 au cumpărat Vlăstarul revista frumoasă a liceului nostru

Lalescu Tr. Traian

Clasa I-a B.

Sâmbătă 29 Noembrie a. c. a avut loc șezătoarea cursului superior sub conducerea d-lui profesor D. Ioanțescu, pentru excursia în Sicilia. Șezătoarea se deschide prin scurta, dar atrăgătoare conferința a lui C-tin Erlicanu despre G. d'Annunzio — Urmea elevul Vasilescu care este în vizorul a acompaniamentului D-lui Coturea: „Poeme de Tilielch” și „Tango de Athenitz”. Apoi Enoher declina „Chetel” de Barbu Romigian după care urmașii din partea muzicală. Remarcăm pe elevii: Avram care execută cu Acordeonul; „Michelle” și „Corefon” și pe E. Kohn care execută la pian: „Prélude de Rachmaninov.

În sfârșit după ce elevul P. Maxim declina „Regina Ostrogolter”, șezătoarea se termină în sunetul ultimelor acorduri ale orchestrelor liceului.

Barbu David

Până în prezent am ținut două șezători, în prezența D-lui Director. În aceste șezători s-au remarcat următorii elevi:

Borșeanu Paul, o ținut un frumos cuvânt la deschidere, arătând scopurile șezătorilor și a recitat frumoasă. La țină a lui-a* de Eminescu. Elevul Teodorescu Alex a ținut două frumoase conferințe despre „Electricitatea Niugara” și „Electricitatea Distric”. Elevul Dumitrescu Alex, a recitat frumoasă poezie „Căteodă Giovanolo” de Mircea Rădulescu, iar Galanovici Romeo, a recitat admirabil „Penes Carcanul” de Alecsandri.

Göbl St. a executat la pian 2 buciți din Beethove și Strauss. La sfârșit, D-l Director Fogaș a ținut o scurta, dar frumoasă și îndemnatore cuvântare, în care ne mulțumim pentru frumosul exemplu dat celor înșezători și pentru munca depusă în alcătuirea programului Göbl St. Cl. IV-A

Clasa VII B a ținut șezătoare în ziua de 2-1. Șezătoarea a început cu declamția lui Samoil A. „La Icoana” de Vlașuș; Poezia a fost declamată bine.

A urmat conferința lui Sperî despre „Cine; dramaturg german”. Acești dramaturgi fac parte d'n 2 școli: 1) Școala naturalistă din care face parte Sudermann și 2) Școala expresionistă din care face parte Wed. kind, Georg Kaiser, Sternheim și H. Ibsen. Conferința a arătat diferența dintre aceste două școli.

Subiectul a fost foarte bine analizat, însă a fost prea vast și a durat prea mult.

După aceste Mihăilescu C. a executat la pian, cu mult talent și aptitudine Trovatore și Mistrere de Verdi.

Fenner Enrico

Luni, 24 Noembrie a. c. s-a desfășurat într-o atmosferă plăcută, în prezența D-lor sub director Popescu și avocat E. Fara, o doua șezătoare a cl. VII A. După ce elevul Nic. Bolintineanu deschide șezătoarea declamând „Moartea lui Fulger”, de Gh. Coșbuc, urmașii interesați directoții a lui C-tin Erlicanu despre viața și opera marele compozitor Beethoven. — Elevul Petre Maxim declină emoționant: „O, mamă” și „Jehova” de M. Eminescu și apoi șezătoarea se încheie cu parțile muzicale: elevul E. Kohn execută în pian sunănte din „Sonata patetică” de Beethoven

Barbu David

1 Aritmografie. Frenkel M. VI B.

- 1). 1, 2, 3, 2, 4, 5
- 2). 6, 3, 7, 2, 5, 6, 8, 9, 10, 2,
- 3). 3, 2, 5, 11, 6, 9.
- 4). 6, 9, 12, 6, 10, 2, 10
- 5). 10, 13, 8, 11, 4, 6, 10, 8.
- 6). 11, 2, 13, 2, 10, 14, 15, 5, 16, 3.
- 7). 6, 4, 10, 11, 2, 10, 6.
- 8). 8, 17, 6, 18, 6, 5, 2, 10, 15, 11.

In locul cifrelor se vor pune litere: la repetarea cifrei punându-se aceeași literă. Se vor găsi 8 cuvinte cu următoarele semnificații:

1). Oraș în Anatolia; 2). A pic de răbdare! 3). Impărat roman; 4) Cel ce a primit o invitație; 5) Personaj din Ilada; 6). Prăjitură (numită obișnuită rahat); 7). Chimist român; 8). Cel ce edifică.

Inițialele și finalele, cuvintelor aflate citite de sus în jos, vor alcătui numele unui mare istoric român.

LOGOGRIF

Intreg, cum sunt, de mă cătați
Ușor, printre copaci, m'afiați.
Tăiați-mi capul repețit.
Si sunt al Franței scriitor *)
Dar vai! al vieții trist destin
Tăindu-mi capul din senin.
Mă transformă, așa curând,
Într'un biet animal de rând.
Destin -i încă n'ndurat
Acum, din nou decapitat,
Pierdut, de vreți să mă aflați
Doar prin Trigonometrie dați.
Din nou eu capul mi-l pierduri
Sunt plantă și, zău, drept vă spuți
Capul, din nou de mi-l tăiați;
Mai mult d'o consoană n'afiați

Si acum, colegi, mic și mare,
Jocu-mi, ghicit-veți, oare?

Oedep VII A.

*) E numai pronunțarea
numelui scriitorului francez

3) Joc ecuație

$a + (b - s) + c = x$
a se înlocuiește literele din ecuația de mai sus
cu cuvinte care au următoarele semnificații.
a = Dama al fărăi românești.
b = Fiul cel mare a lui Noe
c = Corabia în care Noe și cu familia sa, au
scapat de potop.
x = Țară în Europa.

Pedep VII A.

4) Joc în triunghi

Popdescu V, Corneliu II, B.

- 1) ×××××××× Orizontal 1) Vânt; 2) Craș
- 2) ×××××××× în Rămânia; 3) Distrez; 4)
- 3) ×××××××× Petrol rafinat; 5) Măsură-
- 4) ×××××××× toare de timp; 6) Consoană.
- 5) ×××××××× Vertical la Iel.
- 6) ×

4) Enigmă.

Hes. Am II. A

$$MT \times T = X$$

Mircea Lăzărescu V. A

Orizontai:
consoană,
arbust,
sarcină dusă în spinare.
Țară în Europa.
Dintre.
Fluviu în Europa
Vocală, vertical delcel.

6) Joc în romb.

7) Frază misterioasă

Metodiu VI B.

Inlocuind unele din cuvintele de mai jos prin
controlate lor, veiți obține o frază corectă.
M'a dat sub picior și gășind inapacenta t-am
datașat câteva la taxele coadel.

Soluția jocurilor din No 1-2.

- 1) Șarada=Car-agi-ale.
- 2) Homonym=Bătătură.
- 3) Șarada= Om-an.
- 4) Joc în triunghi=Edison, Delos, ilic, soc, os, n.
- 5) Golf de cuvint= Tunis-Tenis-Tenia -Tenta
Menta - Manta Malta.

Au des egat 5 jocuri: Nichiteanu T. N. Ib, Bo-
isnard II A Seimeanu Vlad III B. E.
Hasan II A Pascaloivici H., Paucker M. Va,
Sulrin Va, Endos II A, Kohl S, IV Sain III B

Au des'egat 4 jocuri: Miri B, Ch. Iib, Tână-
sescu T. Iib Lipschutz, Buiclu I A.

Popescu V, C. Steimberg și Pavel Va, Spetu
G. H. I. b, Vasiliu Virgiliu.

Florian Gh. Ia, Lăzărescu M. Va, Solomon M,
Va, Niculescu I Iib

Popescu T. Iib, Bereșteanu Dorel V B, Boice-
koiski M. I A, Bunescu Margareta.

Au des'egat trei joc ri: Ștefănescu A, Iib, Mu-
selescu Virgil I b.

Edikardășcu Bedros I a Sachelarescu Ilib,
Nicolae M. P I Iib.

Nicoara I, Iib Gerber L. I A. S'hrager II B,
Ionescu G. N. I A, Vespreni Otto I B. Marine-
scu G. III B Kmel I A

Au des'egat 2 ocarii: Gobi Stefan IV, Beck I.
Ii-a Săvulescu III B. Cutargi Simiona

Au des'egat 1 joc: Loghiade D. Iib, Mărcu-
lescu V. I B.

Premiile Noastre.

Pentru a putea participa la concursul cu remii
se va detașa bonul pentru jocuri și împreună cu
destagarea scrisă cu cerneală se va înmana
D-lui Profesor Marinescu. Soluțiile se vor pune
împreună cu bonul într'un plic, și se trimesc doar
până la 30 de zile dela apariția acestui număr.
Tragerea premiilor se va anunța la timp.

Fără bon chiar dacă soluțiile sunt corecte
elevul sau eleva n'are voie să participe la
concurs. Pseudonime nu se primesc.

Frenkel

OMNIA

de Frenkel M. Cl VI B

In Patagonia apuseană (America de Sud) nu
sunt zece zile pe an în care să nu ploua sau
să nu ningă

In anul 1915 își luară pentru prima dată toți
monarhii creștini numele de Majestate.

Cele mai multe și mai felurite insecte trăiesc
pe stejar, după acela castani și ulmi, iar cele
mai puține pe anin.

Un bun pianist cântă 12 note pe secundă.
In Danăre sunt prinși anual 2 milioane de crapeți
și știuci.

După anumite statistici tot sunt omorâte în
India circa 20000 de oameni de șerpi veninoși și
ero 25000 de oameni de tigri.

CURIOZITĂȚI

Grădina Mikadoului în Tokio are o circonferin-
ța de 90 kilometri.

Tunelul se aude la cel puțin 25 kilometri, bu-
butura tunului se aude din contră la o depăr-
tare de 500 kilometri.

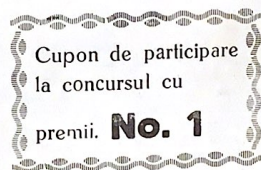
Trompa elefantului are 40000 de mușchi.

In Punta Arenas crește o specie de pânsele a
cărui floare este atât de mare ca mîna unui om

Cea mai mare adâncime a Oceanului Pacific
e de 8513 metri și se găsește la răsărit de Ku-
rite.

Nivelul mării Caspice se găsește cu 25 de
metri mai jos decât acela al Mării Năgre.

Din cercetările științifice reese că înălțala unei
raze de radium este de 192060 kilometri pe se-
cundă. Razele soarelui parcurg 300000 de kilo-

Cupon de participare
la concursul cu
premi. **No. 1**

metri în același timp. Nu se poate imagina această lufală pe nici o cale. Ce este pe lângă această lufală glontelui care parcurge circa 350 metri pe secundă? Și cu tot că razele rادیunului sunt mai slabe ca ale soarelui etc. tree prin oțel și fier.

La vechii Fenicienți era obiceiul ca morții să fie scufundați în fâină și apoi să fie vopsiți cu culori vii.

Cel mai vechiu orologiu din lume se găsește pe în-ula Gotland Instrumentul datează din veacul al 7.

Narosee în medicină au fost întrebuțate de Egipteni și Chinezi, fiind întrebuțate în toate operațiile chirurgicale.

Cari sunt oameni cei mai inteligenți

La una din ședințele „Societății inginerilor Americani din New-york, D-l prof. Free a ținut o conferință foarte interesantă despre inteligența oamenilor.

Mecanicii — spune D-sa sunt oamenii cei mai inteligenți. Apoi vin inginerii, profesorii și deabia în rândul al patrulea vin preoții și actorii.

După statisticele D-sale reese că găsim un om inteligent la 800 de oameni cu ochi albaștri, la 1400 cu ochi căprui și la 1000 cu ochi negri D-sa a uitat însă să indice culoarea ochilor D-sale.

Utilizarea energiei termice a mărilor

D. George Claude— renumitul savant francez a început să facă în Matanas (în apropiere de Cuba) o serie de experiențe foarte interesante, cari vor da la iveală un nou izvor de energie.

Si anume este captarea energiei termice a Golf — Stream.

Deaceia a cufundat în ocean la o adâncime de 18 metri un tub lung de 2 km. și cu un diametru de 1.50 m.

În ziua de 3 octombrie D. G. Claude a reușit să obțină o energie de 20 kw făcând 4000 de tururi pe minut.

În ziua de 6 octombrie în timpul ex-

periențelor și demonstrațiilor făcute în fața personalităților, a putut ilumina 40 lămpi de câte 500 de lumânări fiecare, timp de 30 minute, cu ajutorul electricității produse de turbine.

Bineînțeles că instalațiunea actuală nu este decât un laborator de experiențe pentru a se putea strânge toate datele necesare unei instalațiuni în mare.

Două noi paquebot-uri engleze

„Cunard Line” a început construcția a doua noi transatlantice uriașe. Unul dintre aceste vase uriașe va fi construit la șantierele dela Clyde, iar celălalt la Tyne. Fiecare va costa 6.000.000 lire sterline, sau cam 5.000.000.000 lei.

Paquebot-urile sunt de peste 300 m. lungime, au un tonaj de 75.000. tone și o viteză de 30 noduri.

Puterea mașinilor este de 200.000 c-v. și în fiecare vas pot încăpea peste 4000 de persoane.

Construcția lor va dura 2 ani și jumătate și reclamă munca a 10.000. de lucrători.

Australia-Anglia în 10 zile

Aviatorul englez. Smith Kingsford a parcurs drumul Australia-Anglia în 10 zile și 5 ore bătănd recordul lui Hinckler (10 zile și jumătate).

Exerciții de Trigonometrie

Breyer Alex. VII ⇒ A

1) Să se arate din ce cauză triunghiul, în care $a = 100$ m, $b = 60$ și $B = 60^\circ$ nu se poate rezolva.

2) Să se rezolve triunghiul ABC în care $a = 30$ m, $b = 16$ și $A - B = 25^\circ$.

3) Să se verifice identitatea din $\sin(a-b) \cdot \sin(b-c) = \sin(c-a) + 4 \cos \frac{c-a}{2} \sin \frac{c-b}{2} \cos \frac{b-a}{2} = 0$

metri în acelaș timp. Nu se poate imagina aceasta iuteală pe nici o cale. Ce este pe lângă aceasta iuteală glontelui care parcurge circa 550 metri pe secundă? Și cu toté că razele radiumului sunt mai slabe ca ale soarelui ele trec prin oțel și fier.

La vechii Fenicieni era obiceiul ca morți să fie scufundați în fâlnă și apoi să fie vopsiți cu culori vii.

Cel mai vechiu orologiu din lume se găsește pe insula Gotland Instrumentul datează din veacul al 7.

Narcese în medicină au fost întrebuițate de Egipteni și Chineji, fiind întrebuițate în toate operațiile chirurgicale.

Cari sunt oameni cei mai inteligenți

La una din ședințele „Societăți inginerilor Americani din New-york, D-l prof. Free a ținut o conferință foarte interesantă despre inteligența oamenilor.

Mecanicii — spune D-sa sunt oamenii cei mai inteligenți. Apoi vin inginerii, profesorii și deabia în rândul al patru-lea vin preoții și actorii.

După statisticele D-sale reese că găsim un om inteligent la 800 de oameni cu ochi albaștri, la 1400 cu ochi căprui și la 1000 cu ochi negri D-sa a uitat însă să indice culoarea ochilor D-sale.

Utilizarea energiei termice a mărilor

D. George Claude— renumitul savant francez a început să facă în Matanas (în apropiere de Cuba) o serie de experiențe foarte interesante, cari vor da la iveală un nou isvor de energie.

Si anume este captarea energiei termice a Golf — Stream.

Deacea a cufundat în ocean la o adâncime de 18 metri un tub lung de 2 km. și cu un diametru de 1,50 m.

În ziua de 3 octombrie D. G. Claude a reușit să obțină o energie de 20 kw făcând 4000 de tururi pe minut.

În ziua de 6 octombrie în timpul ex-

periențelor și demonstrațiilor făcute în fața personalităților, a putut ilumina 40 lămpi de câte 500 de lumânări fiecare, timp de 30 minute, cu ajutorul electricității produse de turbine.

Binențeles că instalațiunea actuală nu este decât un laborator de experiențe pentru a se putea strânge toate datele necesare unei instalațiuni în mare.

Două noi paquebot-uri engleze

„Cunard Line“ a început construcția a doua noi transatlantice uriașe. Unul dintre aceste vase uriașe va fi construit la șantierele dela Clyde, iar celălalt la Tyne. Fiecare va costa 6.000.000 lire sterline, sau cam 5.000.000.000 lei.

Paquebot-urile suni de peste 300 m. lungime, au un tonaj de 75.000. t lone și o viteză de 30 noduri.

Puterea mașinilor este de 200.000 c-v. și în fiecare vas pot încăpea peste 4000 de persoane.

Construcția lor va dura 2 ani și jumătate și reclamă munca a 10.000. de lucrători.

Australia-Anglia în 10 zile

Aviatorul englez. Smith Kingsford a parcurs drumul Australia-Anglia în 10 zile și 5 ore bătând recordul Ini Hinckler (10 zile și jumătate).

Exerciții de Trigonometrie

Breyer Alex. VII = A

1) Să se arate din ce cauză triunghiul, în care $a = 100$ m, $b = 60$ și $B = 60^\circ$ nu se poate rezolva.

2) Să se rezolve triunghiul ABC în care $a = 30$ m, $b = 16$ și $A-B = 25^\circ$:

3) Să se verifice identitatea din $\sin(a-b) \cdot \sin(b-c) \cdot \sin(c-a) + 4 \cos \frac{c-a}{2} \sin \frac{c-b}{2} \cos \frac{b-a}{2} = 0$

BUCUREȘTI

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE „CONVORBIRI LITERARE”

CALEA MOȘILOR No. 124

1930